

Vítězslava Kaprálová, Bohuslav Martinů

VITKA OSUDOVÁ (KOLEDA MILOSTNÁ) / VITKA THE FATED (A LOVE CAROL)

Scénický projekt Operního studia Konzervatoře Brno /
Stage Project of the Brno Conservatory Opera Studio

Tomáš Krejčí – námět a hudební koláž / theme and music collage
Alexandra Bolfová – režie / director

Operní studio Konzervatoře Brno /
Brno Conservatory Opera Studio

17.11. 2024

11h, Divadlo Reduta, divadelní sál /
11am, Reduta Theatre, Theatre Hall

**Autorka a autor hudby /
Music by**

Vítězslava Kaprálová,
Bohuslav Martinů

**Námět a hudební koláž /
Theme and musical collage**

Tomáš Krejčí

Scénář / Script

Tomáš Krejčí, Hana Mikolášková

Režie / Direction

Alexandra Bolfová

Choreografie /

Choreography

Ladislava Košíková

Hudební nastudování /

Musical direction

Katarína Duchoňová,
Helena Fialová, Tomáš Krejčí

Scéna a kostýmy /

Sets and costumes

Alexandra Kubenková,
Anna Tichá

Produkce / Production

Asistentky produkce /

Assistant producers

Zuzana Michalcová,
Anna Šestáková

Grafika / Graphics

Fotografie / Photography

Light-design

Alexandra Kubenková
Eliška Kubečková
Alexandra Bolfová,
Alexandra Kubenková, Anna Tichá
Šimon Beneš, Eliška Kubečková,
Anežka Šmerdová

Propagace / Promotion

Inspice / Stage managers

Lucia Časová, Lucie Matulová,
Šárka Melounová, Aneta Těšíková

Obsazení / Cast

Vitka 1. část / Part 1

Vitka 2. část / Part 2

Vitka 3. část / Part 3

Bohuslav Martinů

Jiří Mucha

Profesorka / Professor

Hadač / Fortune Teller

Studentka / Student

Sbor / Chorus

Adéla Ráboňová, Viktorie Šurýnová
Sabina Dospělová, Anežka Šmerdová
Barbora Šedová, Kateřina Škárová
Šimon Beneš, Jan Jukl
Marek Pernica, Jakub Rohoška,
Adam Šedivý
Magdaléna Jakubíková,
Markéta Jasvecová
Pavel Pelikán
Ema Hradilová, Agáta Zavřelová
Šimon Beneš, Sabina Dospělová,
Ema Hradilová, Magdaléna Jakubíková,
Markéta Jasvecová, Jan Jukl,
Eliška Kubečková, Vít Lipovský,
Helena Mensová, Adéla Müllerová,
Jiří Neumann, Karolína Nováčková,
Denisa Nováková, Pavel Pelikán,
Marek Pernica, Adéla Ráboňová,
Jakub Rohoška, Sára Šabatková,
Barbora Šedová, Adam Šedivý,
Kateřina Škárová, Anežka Šmerdová,
Naděžda Šufanová, Viktorie Šurýnová,
Agáta Zavřelová
Helena Fialová
Arnau Petřivalský
Michaela Fialová

Pedagogické vedení / Teaching staff guidance

MgA. Lenka Cafourková Ďuricová; Mgr. art. Aleš Janiga;
Mgr. art. Iveta Jiříková; Mgr. Petr Julíček; MgA. Lucie Kašpárková;
MgA. Marta Chila Reichelová, Ph.D.; Daniela Šedrlová;
MgA. Andrea Šířová

Vítězslava Kaprálová. Dvacet pět skladebních opusů, dvacet pět let života v meziválečné Evropě.

Pro mnoho mužů byla femme fatale. Milovala je, ale její srdce patřilo především hudbě. Může si člověk vybrat svůj osud, nebo mu může jen podlehnout? A jak se na nás podepisují dějiny, kterých jsme součástí? Životní příběh a lásky české skladatelky a dirigentky Vítězslavy Kaprálové, jejíž pouť skončila příliš brzy.

V hudebně-dramatické koláži zazní výběr z tvorby Vítky Kaprálové a jejího mentora a obdivovatele Bohuslava Martinů (včetně úryvků z opery *Julietta*) a také citace z autentické korespondence.

„Celý svět se točí podle malinkého, ale úžasného pravidla: klad a zápor. A tak zbývá nacházet dobro s otevřenýma očima a zlem se zocelovat. Mít radost z prostoty a maličností, zpívat vždycky, usmívat se, jak nejvíc to jde.“

Vítězslava Kaprálová

Vítězslava Kaprálová. Twenty-five compositions, twenty-five years of life in interwar Europe.

For many men she was a femme fatale. She loved them, but her heart belonged first and foremost to music. Can we choose our fate or must we just surrender to it? And how does the history of which we are a part affect us? The life and loves of the Czech composer and conductor Vítězslava Kaprálová, whose journey ended too soon.

This collage of music and drama is to feature a selection of the work of Vítka Kaprálová and her mentor and admirer Bohuslav Martinů (including excerpts from his opera *Julietta*), as well as quotations from authentic correspondence.

“The whole world revolves around a tiny but wonderful rule: positive and negative. And so it remains to find the good with open eyes and to steel yourself against the evil. To take pleasure in simplicity and little things, to always sing, to smile as much as possible.”

Vítězslava Kaprálová

*„Před mýma očima jsi jen ty. Vidím Tě ve všem, co má
dívčí jméno, zaměřuji Tě se vším krásným, zdá se mi, že Tě
potkávám, když hledím na květy stromů, vidím Tě na nebi
i v každém tónu hudby... Uklidňuji se tím, že nás čeká velká
láska, věčné milování, které snad bude jednou pro neznámé
milence písni, snad knihou, nad kterou se rozbuší jejich
srdce, snad divadelní hrou, ve které budou s námi prožívat
slzy i úsměvy, které patří dnes pouze nám.“*

Úryvek z dopisu Jiřího Muchy
Vítce Kaprálové, z knihy *Podivné lásky*

*“There is only you before my eyes. I see you in everything that
has a girl's name, I confuse you with everything beautiful, I seem
to meet you when I look at the tree blossoms, I see you in the
sky and in every note of music... I take comfort in the fact that
a great love awaits us, eternal lovemaking that will one day
perhaps be a song for unknown lovers, perhaps a book that will
make their hearts flutter, perhaps a theatre play in which they
will experience with us the tears and smiles that today belong
only to us.”*

Excerpt from a letter from Jiří Mucha to
Vítka Kaprálová, from the book *Strange Loves*

Vitka Osudová – Koleda milostná

V roce 1915 se v Brně narodila jedna z prvních hudebních skladatelek a dirigentek, Vítězslava Kaprálová. Rok 1915 odstartuje její dychtivý závod s časem. Dětství, dospělost, poslední léta – tři jednání zobrazující tři životní etapy Vítězslavy Kaprálové, v průběhu kterých zažívá řadu osudových setkání, situací a tvůrčích vzplanutí.

Dětství a samota. – Komplikovaný vztah s rodiči, jež celý život bezmezně miluje. – Křehké zdraví po celý zbytek života. – Rozvod rodičů. – Těžký nástup na brněnskou konzervatoř na obor skladba a dirigování – jako jediná žena v ročníku. – První úspěchy. – Trable s pedagogickým sborem a přijetím její jedinečnosti. – Odchod do Prahy. – A zase samota. – Seznámení s Bohuslavem Martinů, který ji vyučuje, prolomení profesního vztahu v přátelství a následně milostný vztah. – Opět samota. – Bouřlivý život v Paříži daleko od rodiny, ale ve městě, které jí umělecky dává mnoho. – Práce a zdokonalování se, práce v samotě, samota ve tvorbě – tvorba v samotě. – Řada profesních nabídek, uvedení jejích skladeb nejen v tuzemsku, ale také v zahraničí, úspěchy. – Vítězslava vítězí. – Samota v cizině. – Tvůrčí zápal v kombinaci s od dětství podlomeným zdravím. – Práce, práce, samota, práce. – Setkání a následný sňatek s Jiřím Muchou. – Láska až za hrob. – Vítězslava svůj závod s časem prohrává. – Daleko od rodiny. – Na pozadí válka.

Překotné tempo jejího života jako by zrcadlilo rychlost blížícího se konce. Setkáváme se s Vitkou, dospělou ženou, jež aniž by to sama věděla, se pomalu blíží k závěru života, a prostřednictvím hudby, kterou komponuje, se navrácí do vzpomínek – do situací, k lidem, do míst a ke všemu, co ji v průběhu času utvářelo. Sledujeme její proměnu v čase, jež je stejně tak fyzická, jako se životními i profesními zkušenostmi formuje a roste její osobnost. Skrze postavu neustále se připomínajícího Hadače je možné od počátku tušit předzvěst smrti. I když umírá v domovu vzdálené Francii, odkaz Vitky Kaprálové jako důkaz jejího hudebního talentu a tvůrčí geniality je živý dodnes. Její odvaha v boji za uměleckou svobodu a emancipaci zůstává

vzorem pro další generace umělců a umělkyně, kteří vyprávějí a ztvárňují její životní a především profesní příběh.

„Když jsme přišli do rozhlasu a postavila se na stupínek, podívala se na ni ta sebranka ostřílených hráčů s pobaveným, u někoho i pohrdlivým úsměvem... Když odklepala, zvedli líknavě nástroje a pohlédli jeden na druhého. A pak to začalo. Neodehráli ani tři takty a jako by byl po nich šlehl bičem. Narovnali se, upřeli na ni oči, a už je měla v moci jako krotitel smečku tygrů... Rázně je zastavuje, stručně vysvětluje, kde byla chyba, kde vyžaduje změnu. Když skončí, řekne Merci a celý orchestr začne tleskat. Velkým dirigentům se to po zkoušce stává, ale obvyklé to není.“

Jiří Mucha o provedení Vitčina
Vánočního preludia pro francouzský rozhlas

Vitka the Fated – A Love Carol

Vítězslava Kaprálová, one of the first female composers and conductors, was born in Brno in 1915. Her eager race against time begins in the year 1915. Childhood, adulthood, final years – three acts depicting the three stages in the life of Vítězslava Kaprálová during which she experiences a series of fateful encounters, situations and bursts of creativity.

Childhood and solitude. – A complicated relationship with her parents, whom she loves unconditionally all her life. – Fragile health for the rest of her life. – The divorce of her parents. – A difficult beginning at Brno Conservatory studying composition and conducting as the only woman in her year. – First successes. – Trouble with the teaching staff and acceptance of her uniqueness. – Departure for Prague. – And loneliness again. – Meeting Bohuslav Martinů, who becomes her teacher, their professional relationship becoming friendship and then a love affair. – Solitude again. – A stormy life in Paris, far from her family, though in a city that gives her a great deal artistically. – Work and improvement, work in solitude, solitude in creation, creation in solitude. – A number of professional offers, performances of her compositions in her own country and abroad, successes. – Vítězslava is victorious. – Solitude abroad. – Artistic fervour combined with frail health since childhood. – Work, work, solitude, work. – Meeting and subsequent marriage with Jiří Mucha. – Love beyond the grave. – Vítězslava loses her race against time. – Far from family. – The war in the background.

The breakneck pace of her life seemed to mirror the speed of her approaching end. We meet Vitka, an adult woman who, without knowing it herself, is slowly approaching the end of her life and is returning to her memories – to the situations, the people, the places and everything else that has gone to shape her over the course of time – through the music she composes. We follow her transformation over time, which is both physical and shaped by her life and her professional experiences as her personality is formed. The harbinger of death can be sensed from the beginning through the figure of the eternally reminiscing

fortune teller. Although she dies in France, far away from home, Vítka Kaprálová's legacy lives on today as proof of her musical talent and creative genius. Her courage in the battle for artistic freedom and emancipation remains an example for future generations of artists, male and female alike, who recount and portray her life and, first and foremost, her professional story.

“When we got to the radio and she stood on the podium, the group of seasoned players looked at her with an amused, in some cases contemptuous, smile... When she knocked her baton on the stand, they lazily picked up their instruments and looked at one another. And then it started. They hadn't even played three bars and it was as if she had given them a lash of the whip. They sat up straight, fixed their eyes on her, and she already had them in her power like a lion tamer... She stops them decisively, briefly explains where they made a mistake, where she demands a change. When she's finished, she says Merci and the whole orchestra begins to clap. This happens to great conductors after a rehearsal, but it's not common.”

Jiří Mucha on the performance of Vítka's
Christmas Prelude for French radio

Vlivy na tvůrčí vývoj Kaprálové a význam jejího díla v kontextu české hudební kultury

Jedna z nejslibnějších osobností skladatelské generace první republiky. Měla slabou konstituci a křehké zdraví, osobnost ale byla silná. Temperamentní a ambiciózní dívka, která se nesmazatelně zapsala do hudební historie. Dovedla okouzlit, dovedla vzbudit lásku i respekt. Byla tak prostá, jak prostá a čistá je její hudba.

Navzdory předčasně ukončené životní dráze ale stačila Vítězslava Kaprálová vyzrát ve výraznou tvůrčí osobnost, jejíž dílo má trvalou, časem prověřenou hodnotu bez ohledu na skladatelčino mládí, s kterým bývá při jeho hodnocení zbytečně argumentováno. Není na ně také třeba pohlížet jako na pouhé torzo – Kaprálová po sobě zanechala úctyhodnou řadu asi padesáti skladeb, mezi nimiž jsou díla nanejvýš pozoruhodná, a to ve všech žánrech hudební literatury: vokální, klavírní, komorní i orchestrální.

Z hudebního odkazu Vítězslavy Kaprálové zůstala nejživější její neobyčejně kultivovaná klavírní tvorba. Českou klavírní literaturu Kaprálová významně obohatila nejen svou sonátou, preludií, variacemi a passacaglií pro sólový klavír, ale také pozděně romantickým klavírním koncertem a neoklasickou partitou pro smyčce a klavír. Podobné postavení zaujímají i její písně, jež představují jeden z pozdních vrcholů české písňové tvorby a jsou výjimečné i kvalitou poezie, kterou zhudebňují. Z komorní tvorby vynikají smyčcový kvartet a ritornel pro violoncello a klavír, z orchestrálních zvláště skladby z pařížského období – partita a concertino. Výjimečné postavení má v české orchestrální literatuře i její symfonietta (tzv. *Vojenská*), kterou Kaprálová reagovala na ohrožení státní svébytnosti své milované republiky a s níž důstojně reprezentovala českou moderní hudbu na jednom z posledních předválečných ročníků festivalu Mezinárodní společnosti pro soudobou hudbu.

Doba dílo Vítězslavy Kaprálové prověřila. Dodnes se hraje, rezonuje, žije. Od roku 1998 se o její odkaz stará společnost The Kapralova Society v Torontu.

Hana Mikolášková,
autorka scénáře a divadelní režisérka

Influences on Kaprálová's creative development and the importance of her work in the context of Czech musical culture

One of the most promising figures of the generation of composers of the First Republic. She had a weak constitution and delicate health, but she had a strong personality. A temperamental and ambitious girl who made an indelible mark on music history. She knew how to charm, she knew how to arouse love and respect. She was as simple as her music is simple and pure.

In spite of the premature end to her life, Kaprálová was able to mature into a distinctive creative personality whose work has a lasting value tested by time, regardless of the composer's youth which is the subject of unnecessary debate in the assessment of her work. Neither need her body of work be viewed as insubstantial – Kaprálová left behind a respectable number of around fifty compositions, including a number of works that are highly remarkable, in all genres of musical literature: vocal, piano, chamber and orchestral.

Of Vítězslava Kaprálová's musical legacy, her immensely cultivated piano work has remained the most vital. Kaprálová significantly enriched Czech piano literature not merely with her sonata, prelude, variations and passacaglia for solo piano, but also with a late romantic piano concerto and a neoclassical partita for strings and piano. A similar position is also held by her songs, which represent one of the late pinnacles of Czech songwriting and are also exceptional in terms of the quality of the poetry they set to music. The string quartet and ritournelle for cello and piano stand out among her chamber works, while the pieces from her Paris period – her partita and concertino – stand out particularly among her orchestral pieces. Her *Military Sinfonietta*, which was Kaprálová's response to the threat to the national independence of her beloved republic, and with which she represented Czech modern music with dignity at one of the last International Society for Contemporary Music Festivals before

the war, also holds an exceptional position in Czech orchestral literature.

Time has tested the work of Vítězslava Kaprálová. It is still played, still resonates, and still lives on today. Since 1998, her legacy has been promoted by The Kapralova Society in Toronto.

Hana Mikolášková,
scriptwriter and theatre director

Existují otázky tak dobré, že je škoda kazit je odpověďmi.

Takovou otázkou je pro mne život a osobnost Vítky Kaprálové.

Pojďme společně vejít do příběhu, tázat se a žasnout...

Použité skladby a části skladeb:

Bohuslav Martinů	<i>Julietta</i>
Vítězslava Kaprálová	<i>Concertino pro housle, klarinet a orchestr</i>
Bohuslav Martinů	<i>Hry o Marii</i>
Vítězslava Kaprálová	<i>Ilana</i>
Bohuslav Martinů	<i>Polní mše</i>
Vítězslava Kaprálová	<i>Dopis</i>
Bohuslav Martinů	<i>Madrigaly</i>
Vítězslava Kaprálová	<i>Novoroční</i>
Bohuslav Martinů	<i>Písničky na jednu stránku</i>
Vítězslava Kaprálová	<i>Potpoliš</i>
Bohuslav Martinů	<i>Písničky na dvě stránky</i>
Vítězslava Kaprálová	<i>Matičce</i>
Bohuslav Martinů	<i>Hádanky</i>
Vítězslava Kaprálová	<i>Písnička</i>
Bohuslav Martinů	<i>Koleda milostná</i>
Vítězslava Kaprálová	<i>Koleda milostná</i>

Tomáš Krejčí,
autor námětu a hudební koláže

There are questions so good, it is a shame to spoil them with answers.

The life and person of Vítka Kaprálová is just such a question for me.

Let's take a journey into her story together, ask questions and be astonished...

Compositions and parts of compositions used:

Bohuslav Martinů	<i>Julietta</i>
Vítězslava Kaprálová	<i>Concertino for violin, clarinet and orchestra</i>
Bohuslav Martinů	<i>The Plays of Mary</i>
Vítězslava Kaprálová	<i>Ilana</i>
Bohuslav Martinů	<i>Field Mass</i>
Vítězslava Kaprálová	<i>Letter</i>
Bohuslav Martinů	<i>Madrigals</i>
Vítězslava Kaprálová	<i>New Year's Carol</i>
Bohuslav Martinů	<i>Songs on One Page</i>
Vítězslava Kaprálová	<i>Potpoliš</i>
Bohuslav Martinů	<i>Songs on Two Pages</i>
Vítězslava Kaprálová	<i>To Mother</i>
Bohuslav Martinů	<i>Riddles</i>
Vítězslava Kaprálová	<i>Little Song</i>
Bohuslav Martinů	<i>Love Carol</i>
Vítězslava Kaprálová	<i>Love Carol</i>

Tomáš Krejčí,
concept and musical collage

Operní studio Konzervatoře Brno

Operní studio Konzervatoře Brno funguje jako školní hudebně-divadelní dílna, jaké existují i na jiných uměleckých školách podobného typu. Je zaměřeno především na studenty klasického zpěvu od 3. do 6. ročníku a na scénické provádění hudebnědramatických děl. Studentům tak poskytuje jedinečnou možnost jevištní zkušenosti, což je velmi potřebné nejen pro jejich obor, ale i pro budoucí umělecký život. Existence Operního studia naplňuje jak pedagogické cíle v duchu rámcového vzdělávacího programu, tak cíle umělecké. Konceptce jeho fungování vychází z integrované výuky předmětů s příbuznou náplní a je zaměřena na konkrétní výstupy (inscenace oper a podobných hudebnědramatických útvarů). Operní studio tak zahrnuje některé předměty vyučované na oddělení sólového zpěvu (ansámblový zpěv, základy herectví, operní herectví, pohybová výchova, jevištní mluva), avšak jeho činnost v mnoha ohledech běžnou náplň těchto předmětů přesahuje. Operní studio Konzervatoře Brno ve spolupráci s Národním divadlem Brno pro Mezinárodní operní a hudební festival Janáček Brno 2024 připravilo v letošním roce inscenační projekt s názvem *Vítka Osudová – Koleda milostná* pojednávající o životě brněnské rodačky, dirigentky a hudební skladatelky Vítězslavy Kaprálové.

Brno Conservatory Opera Studio

The Brno Conservatory Opera Studio functions as a school music theatre workshop of the kind that also exists at other schools of the arts of a similar type. It is aimed primarily at students of classical singing from years three to six and at the stage performance of works of musical drama. In this way, it provides students with a unique opportunity for the stage experience that is absolutely essential for both their field of study and their future artistic life. The Opera Studio meets educational goals in line with the framework curriculum as well as artistic goals. The concept of its operation is based on the integrated teaching of subjects with a related subject matter and is focused on specific outputs (the staging of operas and similar musical drama productions). In this way, the Opera Studio encompasses a number of subjects taught at the solo singing department (ensemble singing, the basics of acting, operatic acting, stage movement, stage speech), though its activities go beyond the regular subject matter covered by these subjects in many respects. The Brno Conservatory Opera Studio has, in co-operation with National Theatre Brno, prepared a stage project for this year's Janáček Brno 2024 International Opera and Music Festival entitled *Vítka the Fated – A Love Carol*, which considers the life of native of Brno, conductor and music composer Vítězslava Kaprálová.

Tomáš Krejčí

Námět a hudební koláž, scénář

Tomáš Krejčí absolvoval konzervatoř a JAMU v Brně v oboru sólový zpěv a AMU v Praze v oboru dirigování (prof. Jiří Bělohlávek). V současné době pracuje jako umělecký vedoucí Komorní opery Hudební fakulty JAMU a Janáčkova akademického orchestru JAMU. Na pěveckém oddělení Konzervatoře Brno vyučuje ansámblový zpěv. Jako dirigent, dramaturg a vedoucí hudebního nastudování se zde spolupodílel na mnoha inscenacích a taktéž se významně zasloužil o založení Operního studia (2009). Jako zpěvák se v roce 1991 zúčastnil mezinárodních pěveckých kurzů Mitte Europa. Natočil řadu nahrávek současných autorů pro Český rozhlas Brno. V současné době se věnuje převážně oratornímu oboru. Jako dirigent spolupracoval se Západočeským symfonickým orchestrem Mariánské Lázně, Filharmonií Hradec Králové, Janáčkovou filharmonií Ostrava, Talichovým komorním orchestrem Praha a Komorní filharmonií Pardubice. Podílel se na nastudování opery Z. Fibicha *Helga* (Ústí nad Labem, Praha), Pergolesiho *La serva padrona* (Praha) a V. Blodka *V studni* (Znojmo). V letech 1996–2000 působil jako druhý dirigent Českého filharmonického sboru Brno.

Theme and musical collage, script

Tomáš Krejčí graduated in solo singing from Brno Conservatory and Janáček Academy of Performing Art in Brno (JAMU) and in conducting from the Academy of Performing Arts in Prague (Professor Jiří Bělohlávek). He currently works as artistic director of the Chamber Opera and the Janáček Academy Orchestra at the Faculty of Music at JAMU. He teaches ensemble singing at the Department of Singing at Brno Conservatory. He has participated in many productions here as conductor, literary manager and head of musical production, and was also instrumental in founding the Opera Studio (2009). He took part as a singer in Mitte Europa international singing courses in 1991. He has made a number of recordings of music by contemporary composers for Czech Radio Brno. He is currently engaged primarily in oratory. He has worked as a conductor with the West Bohemian Symphony Orchestra in Mariánské Lázně, the Hradec Králové Philharmonic, the Janáček Philharmonic Ostrava, the Talich Chamber Orchestra Prague and the Pardubice Chamber Philharmonic. He has participated in the staging of Zdeněk Fibich's opera *Helga* (Ústí nad Labem and Prague), Pergolesi's *La serva padrona* (Prague) and Vilém Blodek's *In the Well* (Znojmo). He worked as second conductor with the Czech Philharmonic Choir of Brno in the years 1996–2000.

Alexandra Bolfová

Režie

Alexandra Bolfová tvoří v českém a slovenském divadelním prostoru. Ve své tvorbě se zaměřuje na autorské divadlo, sociální témata a feminismus. Vystudovala Divadelní fakultu Janáčkovy akademie múzických umění v Brně obor činoherní režie (MgA.) a divadelní dramaturgie (BcA.). Je členkou uměleckého a výkonného vedení, režisérkou a dramaturgyní zóny nezávislého umění CO.LABS, kde se věnuje podpoře nezávislých profesionálních umělců/umělkyní. Na svém kontě má řadu režijních počínů v různých českých i slovenských divadlech a platformách (Národní divadlo Brno, Městské divadlo Zlín, Švandovo divadlo na Smíchově, Východočeské divadlo Pardubice, A studio Rubín, CO.LABS, P*AKT, NOMANTINELS, Venuše ve Švehlovce, Gaffa, Innenhof, Divadlo 3+KK, Divadlo Feste). Je zakladatelkou a uměleckou šéfkou performativní platformy Averde. Na Konzervatoři Brno využívá předmět Herectví v hudebním divadle a připravuje projekty ve spolupráci s Operním studiem.

Direction

Alexandra Bolfová works in theatre spaces in the Czech Republic and Slovakia. She focuses on original theatre productions, social issues and feminism in her work. She graduated from the Theatre Faculty at Janáček Academy of Performing Arts in Brno in drama direction (MgA.) and theatre dramaturgy (BcA.). She is a member of the artistic and executive management, a director and a literary editor at the independent art zone CO.LABS, where she is dedicated to supporting independent professional artists of both sexes. She has directed numerous projects at various Czech and Slovak theatres and platforms (National Theatre Brno, the City Theatre in Zlín, the Švanda Theatre in Prague's Smíchov, the East Bohemian Theatre in Pardubice, A Studio Rubín, CO.LABS, P*AKT, NOMANTINELS, Venuše ve Švehlovce, Gaffa, Innenhof, the 3+KK Theatre, the Feste Theatre). She is the founder and artistic director of the performance platform Averde_. She teaches the subject acting in musical theatre at Brno Conservatory and is engaged in the preparation of projects in co-operation with the Opera Studio.

Hana Mikolášková

Scénář

Hana Mikolášková získala veškeré potřebné vzdělání k titulům MgA. a PhD. na brněnské JAMU. V Brně režírovala od dob studií téměř ve všech divadelních institucích a kromě četných po-hostinských režii v Praze, Pardubicích, Uherském Hradišti, Zlíně, Olomouci, Šumperku a Košicích působila ve stálém úvazku jako kmenová režisérka a později umělecká vedoucí v Divadle Polárka (2005–2009), poté jako slovesná režisérka v Českém rozhlase (2007–2012) a vzápětí jako umělecká šéfka v Městském divadle Zlín (2012–2017). Kromě divadla se věnuje profesionálně i hudbě, ať už jako saxofonistka, nebo jako režisérka videoklipů a projektů spojených s Vojtěchem Dykem a B-Side Bandem, Ars Brunensis Chorus, Cimbal Classic a nejnověji s Police Symphony Orchestra. Na divadelní fakultě JAMU učí předmět Scénická hudba a na brněnské konzervatoři vyučuje Herectví v hudebním divadle a připravuje projekty ve spolupráci s Operním studiem, doposud zaměřené převážně na tvorbu Leoše Janáčka.

Script

Hana Mikolášková completed all the studies necessary to be awarded the titles MgA. and PhD. at Janáček Academy of Performing Arts in Brno (JAMU). Since her studies, she has directed at practically all the theatre institutions in Brno and, in addition to working as a guest director on numerous occasions in Prague, Pardubice, Uherské Hradiště, Zlín, Olomouc, Šumperk and Košice, has worked full-time as a regular director and later artistic director at the Polárka Theatre (2005–2009), later as a speech director at Czech Radio (2007–2012) and then as artistic director at the City Theatre in Zlín (2012–2017). In addition to theatre, she is also engaged professionally in music, both as a saxophonist and as a director of videos and other projects associated with Vojtěch Dyk and the B-Side Band, Ars Brunensis Chorus, Cimbal Classic and, most recently, the Police Symphony Orchestra. She teaches stage music at the Theatre Faculty at JAMU and acting at the musical theatre at Brno Conservatory, and also prepares projects in collaboration with the Opera Studio, focusing to date primarily on the work of Leoš Janáček.

Ladislava Košíková

Choreografie

Ladislav Košíková je absolventkou Pedagogické fakulty Masarykovy univerzity a Divadelní fakulty JAMU v Brně, obor taneční umění. Věnuje se choreografii, režijní práci i pedagogické činnosti v oblasti tance a divadla. V současné době působí v Ateliéru Tanečního a pohybového divadla a výchovy na JAMU v Brně a na Pěveckém oddělení Konzervatoře Brno, kde se podílí na tvorbě představení Operního studia. Je choreografkou a uměleckou vedoucí Tanečního souboru Hradišťan, kde v autorské dvojici s Jiřím Pavlicou vytvořila výrazná scénická pásma. Mimoto je autorkou řady projektů Tanečního souboru Hradišťan, při kterých spolupracovala s hudebními tělesy, jako jsou Wiener Philharmoniker, Filharmonie Bohuslava Martinů, Pražská komorní filharmonie nebo Czech Ensemble Baroque. Choreografické práci se věnuje také na operních i činoherních scénách, např. v Národním divadle v Praze, v Národním divadle Brno, v Národním divadle moravskoslezském, v Divadle F. X. Šaldy v Liberci, v Jihočeském divadle, v Divadle Husa na provázku, v Divadle Radost. Spolupracovala s dirigenty Nikolausem Harnocourtem, Johnem Eliotem Gardinerem, z českých pak jmenujme kupříkladu Stanislava Vavříňka, Romana Válka, Jaroslava Kyzlinka, Jakuba Kleckera či Tomáše Krejčího. Z její režijní práce jmenujme *Combattimento* na hudbu C. Monteverdiho, Cavalieriho oratorium *Svár duše s tělem* pro Hudební festival Znojmo, *Lovce perel* G. Bizeta v Divadle F. X. Šaldy v Liberci či letošní hudebně-taneční projekt Tanečního souboru Hradišťan a Mladých brněnských symfoniků *Klíč od domova* v autorské dvojici s Tomášem Krejčím.

Choreography

Ladislava Košíková is a graduate of the Faculty of Education at Masaryk University and the Theatre Faculty at Janáček Academy of Performing Arts in Brno (JAMU) where she studied dance. She is engaged in choreography, directing work and teaching activities in the field of dance and theatre. She is currently working at the Studio of Dance and Movement Theatre and Education at JAMU in Brno and at the Department of Singing at Brno Conservatory where she contributes towards the creation of performances by the Opera Studio. She is a choreographer and artistic director with the Hradišťan Dance Ensemble, for which she has created original and distinctive stage projects with Jiří Pavlica and with which she has collaborated with such musical ensembles as the Wiener Philharmoniker, the Bohuslav Martinů Philharmonic, the Prague Chamber Philharmonic and Czech Ensemble Baroque. She is also dedicated to choreographic work on opera and drama stages such as the National Theatre in Prague, National Theatre Brno, the National Moravian-Silesian Theatre, the F. X. Šalda Theatre in Liberec, the South Bohemian Theatre, the Goose on a String Theatre and the Radost Theatre. She has worked with conductors Nikolaus Harnoncourt and John Eliot Gardiner, as well as a number of Czech conductors including Stanislav Vavřínek, Roman Válek, Jaroslav Kyzlink, Jakub Klecker and Tomáš Krejčí. Her directorial work takes in *Combattimento* to music by Claudio Monteverdi, Cavalieri's oratorio *Rappresentazione di anima et di corpo* for the Znojmo Music Festival, Georges Bizet's *Les pêcheurs de perles* at the F. X. Šalda Theatre in Liberec, and this year's music and dance project with the Hradišťan Dance Ensemble and the Young Brno Symphony Orchestra *House Key* written with Tomáš Krejčí.

